

model kartonowy ♦ 1:25

MODELIK

Rok VI (XIII)

Nr 7/02

ISSN 1428-3840

GAZ – 67 B

ROSYJSKI SAMOCHÓD OSOBOWO-TERENOWY

SANKO

Rosyjski samochód osobowo-terenowy

GAZ-67B

Od 1942 r. trwały intensywne prace nad udoskonalaniem samochodu terenowego GAZ-64. Liczne defekty konstrukcyjne, szczególnie w warunkach bojowych, zmusiły konstruktörów do wprowadzenia zmian m.in. dotychczas do poszerzenia samochodu, przeniesienia środka ciężkości, innego rozwiązania przeniesienia napędu, udoskonalenia układu chłodzenia, a także zastosowanie większego rozstawu kół, protektorów (bieżników) terenowych. Pierwotór w warunkach terenowych był niestabilny, miał tendencję przy większych przechyłach do przewrotek, układ napędowy i chłodzenia nie spełniał w większości przypadków oczekiwań. Niedostateczne chłodzenie, zwłaszcza na małych prędkościach, powodowało częste przypadki zacierania się silnika. Prace nad wyeliminowaniem wad pojazdu trwały do początku 1944 roku, kiedy to właśnie na bazie samochodu GAZ-64 po wielu próbach i zmianach powstał nowy samochód terenowy oznaczony GAZ-67. Zamontowano w nim bliotnik i mocniejszy, 54 konny silnik z 4 stopniową skrzynią rozdzielczą. Racjonalnie rozłożono ciężar samochodu na obie osie. Koła zaopatrzone w opony nowego typu 7,00" x 16" o bieżniku terenowym, co zapewniało mu bardzo dobrą mobilność. Ciśnienie powietrza można było obniżać, co pozwalało skutecznie pokonywać tereny błotniste i piaszczyste. Samochód mógł samodzielnie pokonywać brody o głębokości do 0,7 m. Napęd zastosowano na cztery koła za pomocą mechanizmów różnicowych, oraz przeniesienie napędu za pomocą przegubów Cardana. Układ chłodzenia zmieniono stosując po raz pierwszy innowację - chłodnicę rurową, sześciocierdową o płaskich rurkach, a w celu zwiększenia powierzchni chłodzenia przyłączano do nich cienkie, miedziane płytki - radiatory. Dzięki tym udoskonaleniom pojazd pewnie i stabilnie poruszał się po frontowych drogach bez przegrzania silnika, przez dłuższy czas mógł poruszać się z prędkością pieszych, natomiast na dobrej nawierzchni mógł rozwinąć prędkość maksymalną do 90 km/h. Bardzo dużą zaletą GAZ-a w porównaniu z amerykańskim „Jeep-em” było to, iż zastosowany silnik pracował na niedrogiem gatunku etylino i zawartości zaledwie 60-64 oktany. Wysoki prześwit GAZ-a oraz możliwość holowania przyczepy 800-1000 kg to kolejne jego zalety. W stosunku do GAZ-64 nowy GAZ-67 uległ też zmianom gabarytowych. Poszerzono go do 1690 mm oraz zwiększono rozstaw osi kół do 2100 mm, co pozwalało na pokonywanie większych przechyłów i strzomin terenowych. Pojazd z ciagliami udoskonaleniami produkowany był do końca lat pięćdziesiątych.

DANE TAKTYCZNO-TECHNICZNE:

Długość:	3350 mm
Szerokość:	1690 mm
Wysokość:	1700 mm
Rozstaw osi:	2100 mm
Rozstaw kół:	1446 mm
Cieżar:	1320 kg
Jednostka napędowa:	czterosuwowy, gaźnikowy, benzynowy silnik o pojemności 3200 cm ³ i mocy 54 KM przy 2800 obr./min.
Prędkość maksymalna:	90 km/h (po szosie)
Zasięg:	500 km
Zaloga:	2-4 ludzi

Do modelu samochodu GAZ-67B opracowano dodatkowy model karabinowy powszechnie stosowany w Armii Czerwonej ciężkiego karabinu maszynowego systemu MAXIM wz.1910, na dwukółowej podstawie systemu Sokolowa.

DANE TAKTYCZNO-TECHNICZNE:

Kaliber:	7,62 mm
Cieżar za podstawą:	66 kg
Szybkostrzelność praktyczna:	250-300 wystrzałów/min.
Donośność praktyczna:	1500 m
Prędkość początkowa pocisku:	800 m/s
Pojemność taśmy naboowej:	250 nabo

Modele karabinowe samochodu GAZ-67B w wersji frontowej i ckm-u systemu Maxim opracowano w skali 1:25 na podstawie modelu plastikowego firmy TAMIYA i materiałów ze zbiorów własnych autora.

UWAGI OGÓLNE DOTYCZĄCE BUDOWY MODELU

Model jest prosty w budowie i jego wykonanie nie powinno przysporzyć większych kłopotów. Opis budowy i rysunki montażowe są maksymalnie dokładne i przejrzyste. Warunkiem poprawnego wykonania modelu jest unikanie pośpiechu, bardzo staranne wycinanie i kształtowanie jego elementów i stosowanie dobrego kleju (Butapren OBT III, Hermal). Model opracowany jest jako podstawowy, modelarze zaawansowani mogą wykazać wiele inwencji wykonując np. skręcone koła, odchylana pokrywy silnika itp. Na atrakcyjność wyglądu modelu niewątpliwie wpłynie wykonanie uwzględnionych w planie ckm-u Maxim, kanistra na paliwo i łopaty-saperki. Projektując model w wielu przypadkach zrezygnowano ze skrajek łączących. Metoda „na styk” przy odpowiedniej wprawie i staranności wykonania daje lepsze efekty, np. podczas łączenia obłachowania karoserii.

Do wykonania modelu potrzebne będą następujące narzędzia: ostre nożycki; nożycki do paznokci (wycinamy nimi elementy drobne i skomplikowane obrysy); linijka (najlepiej metalowa); tępy noż z czubkiem lub igłą cerową do paginowania (natłaczania) linii zagłęb (naciniacenie zbytłąką daje gorszy efekt); penset; szcypce uniwersalne. Należy także zapoznać się w dodatkowe materiały: brystol o grubości 0,5 mm; tekturę o grubości 1 mm; astralon na szyby; drut o średnicy 1 i 2 mm; puste wkłady od długoszu; farbę „pod kolor” do retuszu i cienką, tkaną z drobnej nitki tkaninę w kolorze khaki, jeśli chcemy wykonać „prawdziwą” planedkę.

OZNACZENIA DODATKOWE

- * - nakleić na brystol o grubości 0,5 mm
- ** - nakleić na tekturę o grubości 1,0 mm
- L; P - część lewa; część prawa
- W - wyciąć
- X - rozciąć
- linia zagłęb

UWAGA: Przed wycięciem poszczególnych elementów należy uzupełnić kolorystycznie: na czerwono gwiazdy na burtach samochodu cz.43; tylne światło cz.70 malujemy następująco: górne okienko na pomarańczowo, dolne na czerwono. Saperki malujemy na kolor stalowy lub czarny. Po sklepieniu korpusu ckm-u od strony wewnętrznej cz.89 malujemy farbą na kolor zielony.

UWAGA: Oznaczenia strony prawej i lewej dla modelu odpowiadają: patrząc od góry w kierunku jazdy - strona prawa i lewa; odwracając model do dory w kierunku jazdy (wykonując elementy podwozia i napędu) - również strona prawa i lewa. Góra względem dolu będzie miała więc oznaczenie odwrotne, proszę o tym pamiętać: zawsze „L” czy „P” oznacza, po której stronie modelu należy w danej chwili przykleić dany element, a nie czy jest to strona lewa czy prawa samochodu.

SZCZEGÓŁOWY OPIS BUDOWY MODELU

Budowę rozpoczynamy od sklepienia i wyprofilowania podłogi cz.1, 1a, następnie wycinamy i łączymy parami segmenty ramy cz.2, 2a wzmocniając wspornikami cz.3, 4, 5, 6, 9a, 14, 14a, 15, 16 oraz zwinięty w rulon cz.17. Kolejno składamy części silnika, skrzynki rozdzielczej, koła zamachowego cz.7, 7a, 7b, 7c, 8, 8a, 8b, 8c, 9, 10, 11, 12, w następnej kolejności zbiornik paliwa cz.13, 13a. Podłogę wzmocniamy wspornikami 19a, 19b - dla strony lewej i 20a, 20b - dla strony prawej. W dalszej kolejności związamy w ciasne rulony na szablach XII cz.22, 23 oraz odpowiednio dla przodu osłony mostów cz.22a, 22b, 22c, a dla tyłu cz. 23a, 23b, 23c. Następnie wykonujemy resory - dla przodu cz.24, 24a, 24b i 25, 25a, 25b uzupełniając jarzmami cz.26 wg rys. zestawieniowego. Podobnie, choć o innym profilu wykonujemy resory tylne cz.27 i jarzemka cz.27a. Przyklejamy elementy mocujące cz.28, 29, 30, 31

MODELNIK 7/02 ISSN 1428-3840
GAZ-67B Wydanie II zmienione

Opracowanie modelu: Ryszard Maj
Przygotowanie graf. (komputer): Janusz Oleś
Ilustracja na okładce: Wojciech Sankowski
Redakcja numeru: Janusz Oleś

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE ©
Made in Poland

Wydawca:

Wydawnictwo „MODELNIK” - Janusz Oleś
Gryfino; ul. Szczecińska 10

Korespondencja:

74-100 Gryfino; skr. poczt.125

tel. fax: (091) 40-45-299

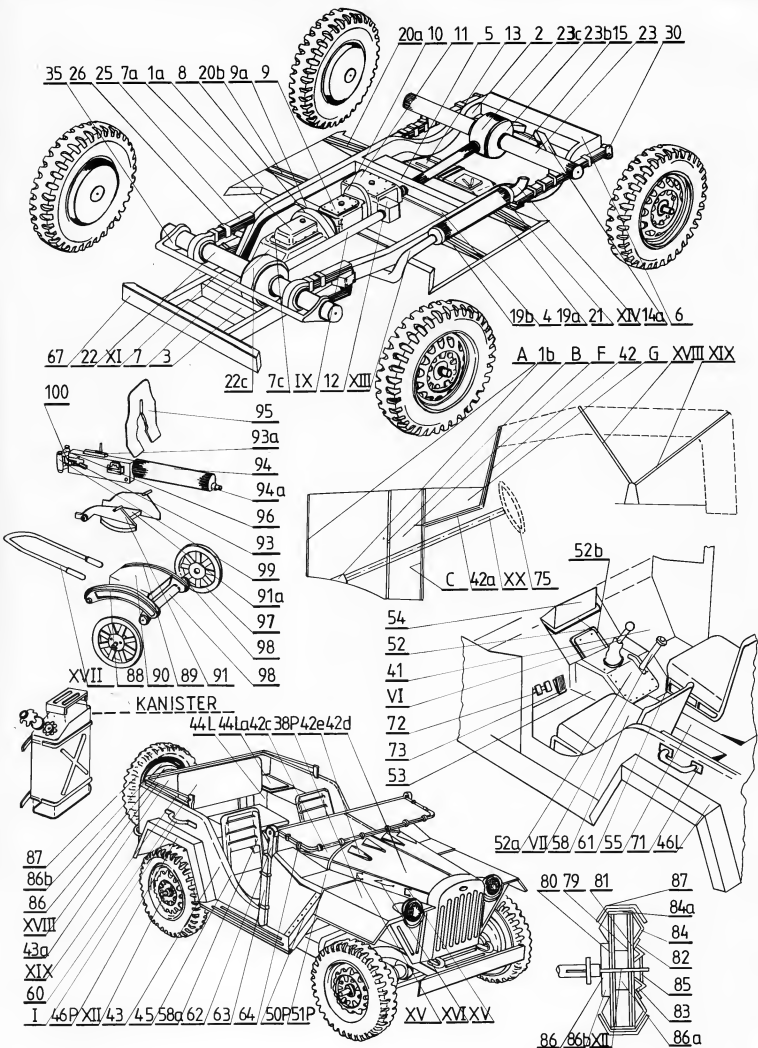
e-mail: biuro@modelik.pl

Zapraszamy do internetu: www.modelik.pl

UWAGA!

Szczegółowy wykaz modeli dostępnych w sprzedaży wysyłkowej wraz z cenami i warunkami zakupu wysyłamy na życzenie po otrzymaniu koperty i znaczka na list. Istnieje możliwość założenia prenumeraty (zasady prenumeraty w ofercie). Dla sklepów i modeliarni specjalne warunki zakupu.

Zapraszamy do współpracy.

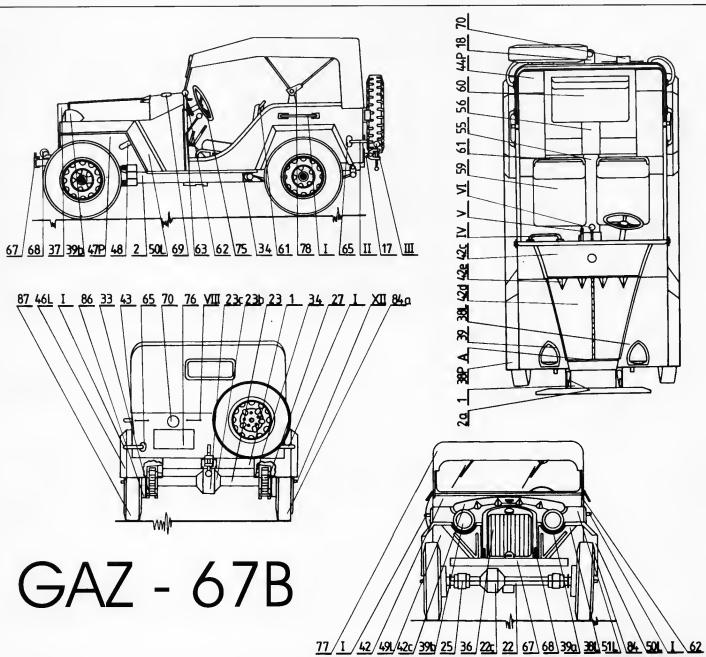
oraz cz.28, 32 zakańczając przyklejeniem osłon cz.34. W tak przygotowane osie przyklejamy: dla tyłu - strzemiona cz.33 osadzając w piórze resora i osi, dla przodu - w wyprofilowane miejsca osi uzupełniając mechanizmem skrętu cz.35 i wz.XI. Oba podzespoły łączymy wałkami przeniesienia napędu: dla przodu - wz.IX, dla tyłu - wz.X.

Przystępujemy do wykonania karoserii samochodu.

Przygotowane i wzmocnione tekturą węgry B, C, D, F pasujemy do kadłuba i do siebie po czym przyklejamy pamiętając, aby otwór na kolumnę kierownicy znajdujący się na elementach B, C, D znajdował się po lewej stronie pojazdu. Włęgę A wraz z cz.36, 37 profilujemy i przyklejamy z przodu pojazdu. Kolejno przyklejamy błotniki 38L i 38P. Podlogę cz.40 wzmocniamy wspornikami H i I i przyklejamy w oznaczonym miejscu, wzmocniając elementem J. Od góry w osi symetrii wkładamy skłękę G a następnie cz.42, 42a, K pamiętając o wcześniejszym wklejeniu folii. Teraz kolejno oklejamy cz.42c, 42d, wkładamy szablon kolumny kierownicy wz.XX z jednej strony w zwinięty w okrąg element 1b, przekładamy go przez otwory we węgach B, C, D, E i od góry (spodu) oklejamy osłoną 42b.

Osłony części silnikowej cz.47P, 47L, 48, 49P, 49L wkładamy po obu stronach pojazdu wg rys. zestawieniowego. W dalszej kolejności oklejamy burta cz.43, 43a wzmocniając listwami cz.45. Błotniki tylne cz.46P i 46L odpowiednio profilujemy i przyklejamy uzupełniając skrzynkami narzędziowymi cz.44P, 44L, 44Pa i 44La. Cz.52, 52a, 53, 54 składamy w pudełko, przyklejamy w oznaczonym miejscu łącząc z tylną płaszczyzną osłonę mechanizmu przeniesienia napędu cz.55. Cz.56 formujemy i przyklejamy wg rys. pomocniczego. Podstawy tylnego siedzenia cz. 57 składamy w kwadraty i przyklejamy do cz.1. Uzupełniamy błotnik przedni skłękami 50P i 50L. Tłumik cz.21 wraz z wyprofilowanymi wzorami XIII i XIV przyklejamy wg rys. pomocniczego. Siedzenia przednie

cz.58 i 59 kształtujemy, oklejamy wspornikami 61 i przyklejamy wg rys. montażowego. Istnieje możliwość zastąpienia siedzeń tzw. wcześniejszego typu oparciami nowego typu: cz.58a i 59a. Należy wówczas okleić tylko dolną część siedzenia, jak również wsporników mocujących cz.61, wkładając wyżej oparcia nowszej wersji. Należy tutaj pamiętać, iż przy wyborze tej ostatniej wersji tylne siedzenie cz.60 wskazane jest wykonać jako dzielone (rys. ogólny). Kierownicę cz.75 składamy nakładając na siebie poszczególne skłęki. Zderzak przedni cz.67 składamy i przyklejamy z przodu do ramy pojazdu, uzupełniamy go hakami holowniczymi cz.68. Wnęki reflektorów cz.39 odpowiednio profilujemy i przyklejamy w oznaczonych miejscach błotników. Reflektory cz.39b formujemy i łączymy wspornikami 39a wcześniej zwiniętymi w ciasne rolki. Podaję: sprężelę i hamulca cz.72 oraz gazę cz.73 składamy wg rys. pomocniczego i przyklejamy do cz.E (41). Stelaż plandeki (jeśli wykonujemy model w wersji zakrytej) łączymy do wspornika po obu stronach burty oraz łącznika cz.78 wg szablonów XVIII i XIX. Plandekę cz.77 wykonujemy wg skłęki z kartonu lub używamy jej jako szablonu do wykonania plandeki z materiału. Podobnie dotyczy to cz.63. Wzorce: uchwyty, dźwigni zmiłany biegów, dźwigni blokady mostów i hamulca ręcznego wykonujemy wg: załączonych szablonów i mocujemy w oznaczonych miejscach. Kola cz.79-86 sklejamy zgodnie z rys. zestawieniowym. Jeżeli zdecydujemy się na wykonanie również karabinu maszynowego, do czego zachęcamy, rysunki pomocnicze bardzo dokładnie obrazują sposób i kolejność montażu, tak że wykonanie go nie powinno przysporzyć żadnych problemów. Dodatkowo wykonujemy też kanister na benzynę, który umieszczamy za tylnym siedzeniem i saperkę, przyklejając ją na lewej burcie. W widocznych miejscach łączni i załamani kartonu gotowy model retuszujemy odpowiednio dobranymi farbami: zieloną i szarą.

GAZ - 67B

